

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea strategiei pentru mediul marin

Având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente pentru elaborarea și promovarea unei legislații în domeniul mediului marin,

ținând cont de obligațiile asumate de România la momentul aderării la Uniunea Europeană și având în vedere prevederile Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, precum și prevederile Tratatelor de instituire a Comunităților Europene referitoare la actele adoptate de Comisie și de Consiliu și la modalitățile de aplicare ale acestora în sistemul de drept național,

lunând în considerare faptul că Directiva Parlamentului European 2008/56/CE pentru instituirea unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin, are ca termen de transpunere în legislația națională data de 15 iulie 2010, iar necesitatea transpunerii corecte și complete vizează interesul public,

având în vedere faptul că neadoptarea în regim de urgență a acestor măsuri conduce la prejudicii importante Românie prin declanșarea procedurii de infringement și aplicarea de sancțiuni pecuniare, în conformitate cu legislația Uniunii Europene, cu consecințe grave asupra bugetului de stat,

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name, located in the bottom right corner of the page.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Obiectivul

Art.1. – (1) Prezenta ordonanță de urgență are ca obiectiv stabilirea strategiei pentru mediul marin, care prevede măsurile necesare pentru a obține sau a menține starea ecologică bună a mediului marin, cel mai târziu până în anul 2020, denumită în continuare strategia marină.

(2) În acest scop, autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează și implementează strategia marină pentru:

a) protecția și conservarea mediului marin, prevenirea deteriorării acestuia sau, dacă este posibil, refacerea ecosistemelor marine în zonele în care acestea au fost afectate;

b) prevenirea și reducerea aportului de elemente externe în mediul marin, în vederea eliminării treptate a poluării, astfel cum este definită la pct. 8 al art. 3, cu condiția să se asigure că nu sunt impacturi sau riscuri semnificative pentru biodiversitatea marină, ecosistemele marine, sănătatea umană sau utilizările legale ale mării.

(3) Strategia marină are la bază abordarea ecosistemică pentru gestionarea activităților umane, fapt ce asigură că presiunea totală rezultată din aceste activități este menținută la un nivel compatibil cu realizarea unei stări ecologice bune și de asemenea nu este compromisă capacitatea ecosistemelor marine de a reacționa la schimbările induse de om, făcând posibilă totodată o utilizare durabilă a bunurilor și a serviciilor marine de către generațiile prezente și cele viitoare.

(4) Prezenta ordonanță de urgență contribuie la întărirea coerenței între diferitele politici, acorduri și măsuri legislative în domeniul mediului marin, și urmărește să asigure integrarea activităților din acest domeniu.

Domeniul de aplicare

Art.2. – (1) Prezenta Ordonanță de urgență se aplică apelor marine, astfel cum sunt definite în art.3 pct.1 și ia în considerare efectele transfrontiere asupra calității mediului marin al țărilor nemembre ale Uniunii Europene din aceeași regiune marină.

(2) Prezenta Ordonanță de urgență nu se aplică activităților al căror obiectiv unic este apărarea sau securitatea națională. Cu toate acestea, autoritatea publică centrală din domeniul apelor trebuie să se asigure că aceste activități să fie compatibile cu obiectivele legii, în măsura în care acest lucru este posibil și realizabil.

Definiții

Art.3. – Pentru aplicarea prezentei ordonanței de urgență, termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

1. *ape marine*:

a) apele, fundul mării și subsolul marin situate în partea exterioară a liniei de bază care este limita de măsurare a întinderii apelor teritoriale care se extind până la extremitatea zonei în care România deține și/sau își exercită jurisdicția, conform Legii 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, cu modificările și completările ulterioare și Legea 110/1996 privind ratificarea Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, și aderarea la Acordul referitor la aplicarea părții a XI a a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiat la New York la 28 iulie 1944;

b) *apele costiere*, așa cum sunt definite la pct. 10 din anexa nr. 1 la Legea apelor nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare, fundul și subsolul acestora, în măsura

în care unele aspecte specifice ale stării ecologice a mediului marin nu au fost abordate în legea menționată sau în alte acte normative;

2. *regiune marină*: regiunea prevăzută la art. 4 și subregiunile acestora sunt definite în scopul facilitării punerii în aplicare a prezentului act normativ și sunt determinate pe bază caracteristicilor hidrologice, oceanografice și biogeografice;

3. *strategie marină*: strategia care trebuie elaborată și pusă în practică pentru fiecare regiune sau subregiune marină vizată, potrivit prevederilor art. 5;

4. *stare ecologică*: starea generală a mediului în apele marine, ținându-se cont de structura, funcția și procesele componentelor ecosistemelor marine, împreună cu factorii naturali fiziografici, geografici, biologici, geologici și climatici, precum și de condițiile fizice, acustice și chimice care rezultă în special din activitatea umană desfășurată în cadrul sau în afara zonei în cauză;

5 *stare ecologică bună*: starea ecologică a apelor marine, care se definește prin diversitatea ecologică și dinamica oceanelor și a mărilor, care sunt curate, în bună stare sanitară și productive, caracteristici ce depind de factorii intrinseci și printr-o utilizare durabilă a mediului marin, salvgardându-se astfel potențialul acestuia pentru utilizările și activitățile generațiilor actuale și viitoare, și anume:

a) structura, funcțiile și procesele componentelor ecosistemelor marine, care împreună cu factorii fiziografici, geografici, geologici și climatici, permit acestor ecosisteme să își păstreze întreaga funcționalitate și capacitate de rezistență la schimbările ecologice induse de om. Speciile și habitatele marine sunt protejate, este prevenit declinul biodiversității datorat intervenției omului și funcționarea diferitelor componente biologice este în echilibru;

b) proprietățile hidromorfologice, fizice și chimice ale ecosistemelor, inclusiv acele proprietăți care rezultă din activitățile umane din zona în cauză, susțin ecosistemele. Aportul de substanțe și de energie rezultate din activitățile umane, inclusiv zgomotul, în mediul marin nu provoacă efecte poluante. Starea ecologică bună este determinată la

nivelul regiunii sau subregiunii marine, prevăzute la art. 4, pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa nr.1. Se pune în aplicare o gestionare adaptată la condițiile de mediu și care are la bază abordarea ecosistemică cu scopul atingerii unei stări ecologice bune;

6. *criterii*: caracteristicile tehnice particulare, care sunt strâns legate de descriptorii calitativi;

7. *obiectiv de mediu*: descrierea calitativă și cantitativă a stării dorite pentru diferitele componente ale apelor marine, precum și a presiunilor și a impacturilor exercitate asupra lor, în fiecare regiune și subregiune marină. Obiectivele de mediu sunt stabilite în conformitate cu art. 10;

8. *poluare*: introducerea directă sau indirectă în mediul marin, ca urmare a activităților umane, de substanțe și energie, inclusiv surse sonore submarine care rezultă din activități umane, care produc sau sunt susceptibile să producă efecte nocive cum ar fi deteriorarea resurselor vii și a ecosistemelor marine, inclusiv pierderea biodiversității, riscuri pentru sănătatea umană, obstacole pentru activități maritime, inclusiv pentru pescuit, turism și agrement, precum și pentru alte utilizări legale ale mării, provoacă alterarea calității apelor marine din punctul de vedere al utilizării acestora și reducerea facilităților de agrement ale mediului marin sau, în general, afectează utilizarea durabilă a bunurilor și a serviciilor marine;

9. *cooperare regională*: cooperarea și coordonarea activităților între statele membre ale Uniunii Europene și, ori de câte ori este posibil, între state membre și țări nemembre ale Uniunii Europene, care împart aceeași regiune sau subregiune marină, cu scopul de a elabora și a pune în aplicare strategii marine;

10. *Convenție privind mările regionale*: orice convenție sau acord internațional împreună cu organismele lor de conducere, încheiat în scopul protecției mediului marin din regiunile marine menționate la art. 4, cum ar fi Convenția pentru protecția mediului marin din zona Mării Baltice, Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-

Est și Convenția privind protecția mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane, Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării.

Regiunile marine

Art.4. – (1) Atunci când pune în aplicare obligațiile care îi revin în temeiul prezentei Ordonanțe de urgență a Guvernului, autoritatea publică centrală din domeniul apelor are în vedere în mod corespunzător faptul că apele marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția ei fac parte integrantă din regiunea marină Marea Neagră.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisia Europeană cu privire la subdiviziunile apelor marine până la data de 15 iulie 2010.

Strategia marină

Art.5. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează, pentru regiunea Marea Neagră, strategia marină aplicabilă apelor sale marine, conform planului de acțiune prevăzut la alin. (3) lit. a) și b).

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, în cadrul strategiei marine pe care o implementează, cooperează cu alte state membre ale U.E. din bazinul Mării Negre, precum și cu statele semnatare ale Convenției pentru protecția Mării Negre împotriva Poluării, pentru a adopta măsurile cerute în scopul realizării obiectivelor acesteia;

(3) Pentru a se asigura o abordare comună în realizarea stării ecologice bune, coerența și coordonarea activităților din regiunea Mării Negre, la implementarea strategiei marine se are în vedere următorul plan de acțiune:

a) pregătirea activității, care se realizează după cum urmează:

(i) evaluarea inițială, care trebuie efectuată până la data de 15 iulie 2012, a stării ecologice actuale a apelor teritoriale și a impactului de mediu al activităților umane asupra acestor ape, în conformitate cu prevederile art. 8;

(ii) evaluarea, efectuată până la data de 15 iulie 2012, a „stării ecologice bune” pentru apele marine, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1);

(iii) stabilirea, până la data de 15 iulie 2012, a unui set de obiective de mediu și de indicatori asociați, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1);

iv) elaborarea și punerea în aplicare, până la data de 15 iulie 2014, în lipsa dispozițiilor contrare ale legislației din domeniu, a unui program de monitorizare în vederea evaluării continue și a actualizării periodice a obiectivelor, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1);

b) programul de măsuri, care se realizează după cum urmează:

(i) elaborarea, cel mai târziu până în anul 2015, a unui program de măsuri destinat să asigure realizarea sau menținerea stării ecologice bune, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) – (3);

(ii) punerea în aplicare, cel mai târziu până în anul 2016, a programului prevăzut la pct. (i), în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (10).

(4) În cazul în care starea ecosistemelor din regiunea Mării Negre este atât de critică încât necesită o acțiune urgentă, autoritatea publică centrală din domeniul apelor împreună cu statele membre ale U.E., care au graniță în această regiune, vor elabora un plan de acțiune în conformitate cu alin.(1) și vor prevedea lansarea anticipată a unui program de măsuri, precum și posibile măsuri de protecție mai stricte, cu condiția ca acestea să nu împiedice realizarea stării ecologice bune în altă zonă a regiunii marine. Ca urmare a situației la care face referire alin. (3), statele membre în cauză informează Comisia Europeană cu privire la programul lor revizuit și acționează în consecință.

Cooperarea regională

Art.6. – (1) În vederea realizării coordonării prevăzute la art. 5 alin. (2), autoritatea publică centrală din domeniul apelor utilizează, în măsura în care acest lucru este posibil și oportun, prevederile Legii nr.98/1992 pentru ratificarea Convenției privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată la București la 21 aprilie 1992, prin care țările riverane Mării Negre se angajează să protejeze și să conserve mediul marin, precum și alte structuri instituționale regionale existente în materie de cooperare.

(2) Pentru implementarea strategiei marine în regiunea Mării Negre, autoritatea publică centrală din domeniul apelor depune toate eforturile utilizând forurile internaționale competente, inclusiv mecanismele și structurile stipulate în Legea 98/1992, pentru a-și coordona acțiunile cu țările nemembre ale U. E. care au suveranitate sau jurisdicție asupra apelor din aceeași regiune. În acest context, autoritatea publică centrală din domeniul apelor se bazează, în măsura în care este posibil, pe programele și activitățile relevante existente elaborate în cadrul structurilor rezultate din Legea nr. 98/1992 și acorduri bilaterale încheiate cu țările riverane regiunii Mării Negre.

(3) Coordonarea și cooperarea sunt extinse, atunci când este cazul, la toate statele membre ale U.E. situate în bazinul regiunii marine Marea Neagră, inclusiv țările fără ieșire la mare, pentru a permite statelor membre din U.E. situate în această regiune să-și îndeplinească obligațiile, utilizând structurile de cooperare prevăzute de prezenta Ordonanță de urgență și de Legea nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare.

Autoritățile competente

Art.7. – (1) Autoritățile competente pentru implementarea strategiei marine sunt prevăzute în tabelul nr. 1 din anexa nr. 2.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene lista autorităților competente prevăzute la alin.(1) împreună cu informațiile prevăzute în anexa nr.2, până la data de 15 ianuarie 2011.

(3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor este autoritatea responsabilă cu cooperarea și coordonarea regională în conformitate cu prevederile art.6.

(4) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene lista cu autoritățile competente, care fac parte din organisme internaționale care sunt relevante în procesul de implementare al strategiei marine și care sunt prevăzute în tabelul nr. 2 din anexa nr. 2.

(5) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor informează Comisia Europeană cu privire la orice modificări ale informațiilor comunicate în baza alin.(2) în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a unei asemenea modificări.

CAPITOLUL II

PREGĂTIREA, PRIMA COMPONENTĂ A PLANULUI DE ACȚIUNE

Evaluarea

Art.8. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor evaluează starea inițială a apelor sale marine, ținând cont de datele existente, atunci când acestea sunt disponibile și care cuprind următoarele elemente:

a) analiza particularităților, a caracteristicilor esențiale și a stării ecologice a acestor ape în momentul evaluării, bazate pe lista orientativă a caracteristicilor enumerate în tabelul nr.1 din anexa nr. 3 la prezenta Ordonanță de urgență a Guvernului, acoperind caracteristicile fizice și chimice, tipurile de habitat, trăsăturile biologice și hidromorfologia;

b) analiza presiunilor și a impacturilor predominante, inclusiv cele care rezultă din activități umane, care influențează starea ecologică a acestor ape, analiză care:

(i) se bazează pe lista orientativă a elementelor enumerate în tabelul nr.2 din anexa nr. 3, și cuprinde aspectele calitative și cantitative ale efectelor cumulate ale diverselor presiuni, precum și tendințele previzibile;

(ii) cuprinde principalele efecte cumulative și sinergice; și

(iii) ia în considerare evaluările relevante care au fost efectuate în conformitate cu legislația în vigoare;

c) analiza economică și socială a utilizării acestor ape și a costurilor degradării mediului marin.

(2) Analizele prevăzute la alin. (1) țin cont de elementele privind apele costiere, tranzitorii și teritoriale aflate sub incidența dispozițiilor Legii apelor nr.107/1996 cu modificările și completările ulterioare. Acestea iau în considerare sau au drept bază și alte

evaluări relevante, precum cele efectuate în colaborare cu celelalte țări din cadrul convențiilor privind mările regionale sau se bazează pe acestea, astfel încât să realizeze o evaluare globală a stării mediului marin.

(3) În cursul pregătirii evaluării prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală din domeniul apei se asigură că, prin coordonarea stabilită în conformitate cu prevederile art. 5 și 6:

- a) metodologia de evaluare este armonizată în regiunea marină Marea Neagră;
- b) sunt luate în considerare impactul și caracteristicile transfrontieră.

Determinarea stării ecologice bune

Art.9. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor ținând seama de rezultatele evaluării inițiale realizate potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), stabilește, pentru apele marine proprii, un set de caracteristici corespunzătoare unei stări ecologice bune, pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa nr.1. În elaborarea acestui set se iau în considerare elementele orientative prevăzute în tabelul nr. 1 din anexa nr. 3 și în special de caracteristicile fizice și chimice, tipurile de habitat, de caracteristicile biologice și hidromorfologie. De asemenea, se ține cont și de presiunile și impacturile produse de activitățile umane în regiunea marină Marea Neagră, luând în considerare listele orientative prevăzute în tabelul nr. 2 din anexa nr.3.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apei notifică Comisiei Europene rezultatele evaluării realizate conform art. 8 alin. (1), precum și rezultatele determinării efectuate conform alin. (1) în termen de trei luni de la finalizarea acesteia din urmă.

Stabilirea obiectivelor de mediu

Art.10. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apei, pe baza evaluării inițiale realizate în temeiul art. 8 alin. (1), stabilește pentru apele marine teritoriale un set complet

de obiective de mediu și de indicatori relevanți în scopul de a orienta eforturile în vederea atingerii stării ecologice bune a mediului marin, luând în considerare lista orientativă de presiuni și impacturi prezentată în tabelul nr. 2 din anexa nr. 3, precum și din lista orientativă de caracteristici prevăzută în anexa nr.4. La stabilirea obiectivelor și a indicatorilor respectivi, se ține cont de continuitatea aplicării pentru aceleași ape a obiectivelor de mediu relevante existente, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional, asigurând compatibilitatea reciprocă a acestor obiective și luarea în considerare, de asemenea, pe cât acest lucru este posibil, a impacturilor transfrontiere semnificative și a caracteristicilor transfrontiere.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene obiectivele de mediu prevăzute la alin.(1) în termen de 3 luni de la stabilirea acestora.

Programe de monitorizare

Art.11. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, pe baza evaluării inițiale realizate conform art. 8 alin. (1), elaborează programul de monitorizare în vederea evaluării permanente a stării ecologice a apelor sale marine, pe baza listelor indicative de elemente enumerate în anexa nr.3 și a listei prevăzute în anexa nr. 5, și în funcție de obiectivele de mediu stabilite în conformitate cu art. 10. Autoritatea competentă pune în aplicare programul de monitorizare.

Programele de monitorizare sunt compatibile în cadrul regiunii marine Marea Neagră și se bazează pe dispozițiile relevante în materie de evaluare și de monitorizare stabilite prin Legea apelor nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare, inclusiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare sau în temeiul acordurilor internaționale și sunt compatibile cu aceste dispoziții.

(2) România împreună cu statele membre ale U.E., cu care împarte aceiași regiune marină, elaborează programul de monitorizare în conformitate cu alin. (1) și se asigură că:

(a) metodele de monitorizare sunt compatibile în regiunea marină în cauză, pentru a facilita compararea rezultatelor monitorizării;

(b) sunt luate în considerare impactul și caracteristicile transfrontieră relevante.

(3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene programele de monitorizare prevăzute la alin.(1) în termen de 3 luni de la elaborarea lor.

CAPITOLUL III

PROGRAMUL DE MĂSURI, A DOUA COMPONENTĂ A PLANULUI DE ACȚIUNE

Programe de măsuri

Art.12. – (1) Pentru regiunea marină Marea Neagră, autoritatea publică centrală din domeniul apelor identifică, conform art. 9 alin. (1), măsurile necesare pentru a atinge sau pentru a menține starea ecologică bună în apele sale marine. Aceste măsuri se elaborează pe baza evaluării inițiale realizate în baza art. 8 alin. (1), având în vedere obiectivele de mediu stabilite în temeiul art. 10 alin. (1), și ținând cont de tipurile de măsuri enumerate în anexa nr.6.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor integrează măsurile elaborate în temeiul alin. (1) într-un program de măsuri, ținând cont de măsurile relevante din Legea apelor nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 privind gestionarea calității apei de îmbăiere, de viitoarea legislație din domeniul protecției apelor, precum și de acordurile internaționale la care România este parte.

(3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, în stabilirea unui program de măsuri conform alin. (2), trebuie să țină cont de dezvoltarea durabilă și în special de repercusiunile sociale și economice ale măsurilor prevăzute. În scopul acordării de asistență

autorității sau autorităților competente menționate la art. 7 în vederea realizării obiectivelor lor într-o manieră integrată, autoritatea publică centrală din domeniul apelor poate identifica sau înființa cadrul administrativ pentru a putea beneficia de pe urma unei interacțiuni de acest fel.

Autoritatea publică centrală din domeniul apelor se asigură că măsurile sunt rentabile și realizabile din punct de vedere tehnic și efectuează, înainte de introducerea oricărei noi măsuri, o evaluare a impactului acesteia inclusiv analiza cost-beneficiu.

(4) Programul prevăzut la alin. (2), cuprinde măsuri de protecție spațială, ce fac referire la rețelele coerente și reprezentative de zone marine protejate, cuprinzând în mod adecvat diversitatea ecosistemelor componente, ca de exemplu zonele speciale de conservare prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost convenite de acordurile internaționale sau regionale la care România este parte.

(5) În cazul în care autoritatea publică centrală din domeniul apelor consideră că gestionarea unei activități umane la nivel comunitar sau internațional ar putea avea un impact semnificativ asupra mediului marin, în special în zonele menționate la alin. (4), se va adresa, în mod individual sau împreună cu alt stat membru, autorității competente sau organizației internaționale corespunzătoare în vederea examinării și a unei eventuale adoptări a unor măsuri care ar putea fi necesare pentru realizarea obiectivelor prezentei ordonanțe de urgență, pentru a permite menținerea sau, după caz, refacerea integrității, structurii și funcționării ecosistemelor.

(6) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor pune la dispoziția publicului informațiile corespunzătoare privind zonele prevăzute la alin. (4) și (5) pentru regiunea marină Marea Neagră nu mai târziu de anul 2013.

(7) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor indică în programul de măsuri, modalitățile de punere în aplicare a acestuia și modul în care acesta contribuie la realizarea obiectivelor de mediu stabilite în temeiul art. 10 alin. (1).

(8) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor examinează implicațiile programului de măsuri pentru apele aflate dincolo de apele sale marine teritoriale în scopul diminuării riscului unor efecte negative și, dacă este posibil, în vederea realizării unui impact pozitiv asupra apelor în cauză.

(9) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene, precum și celorlalte state membre ale U.E. interesate, programul de măsuri, în termen de trei luni de la elaborarea acestuia.

(10) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește ca programul de măsuri să fie operațional în termen de un an de la elaborarea acestuia.

Excepții

Art.13. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor poate identifica în apele sale marine situații în care, pentru unul din motivele enumerate la lit. (a) – (d), obiectivele de mediu pentru starea ecologică bună nu pot fi realizate sub toate aspectele principale ale măsurilor care sunt luate, sau în care pentru motivele enunțate la lit. (e), nu pot fi realizate conform următoarelor condiții:

(a) acțiunea sau lipsa de acțiune pentru care România nu este responsabilă;

(b) cauze naturale;

(c) forță majoră ;

(d) modificarea sau alterarea caracteristicilor fizice ale apelor marine cauzate de acțiuni întreprinse din motive de interes public superior care depășesc impactul negativ asupra mediului, inclusiv orice impact transfrontier;

(e) condițiile naturale care nu permit îmbunătățirea în timp util a stării apelor marine, astfel:

(i) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor prezintă clar în programul de măsuri aceste situații, care vor fi comunicate și Comisiei Europene. În identificarea acestor

situații se vor lua în considerare consecințele pentru statele riverane regiunii marine Marea Neagră;

(ii) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor adoptă măsuri adecvate pentru aceste situații în scopul continuării urmăririi obiectivelor de mediu, în vederea evitării oricărei noi deteriorări a stării apelor marine afectate pentru motivele expuse la lit. (b), (c) sau (d) și pentru a atenua impactul negativ la nivelul regiunii marine mai sus-menționate sau în apele marine ale altor state membre ale UE.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. (d), autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește ca modificările sau alterările cauzate de situațiile prevăzute mai sus să nu împiedice sau să nu compromită într-o manieră definitivă realizarea stării ecologice bune la nivelul regiunii marine sau în apele marine ale altor state membre U.E.

(3) Măsurile pentru aceste situații prevăzute la alin. (1) lit. e) pct.(ii) sunt, în măsura posibilului, integrate în programele de măsuri.

(4) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează și pune în aplicare toate elementele strategiei marine prevăzute la art. 5 alin. (2), dar nu este obligată, cu excepția evaluării inițiale descrise la art. 8, să ia măsuri specifice, în cazul în care nu există un risc semnificativ pentru mediul marin sau în cazul în care costurile acestor măsuri ar fi disproporționate având în vedere riscurile pentru mediul marin și cu condiția să nu continue deteriorarea acestuia.

(5) Atunci când, pentru oricare dintre motivele menționate anterior, autoritatea publică centrală din domeniul apelor nu ia niciun fel de măsuri, aceasta transmite Comisiei Europene justificările necesare pentru a-și motiva decizia, evitând, în același timp, compromiterea permanentă a obiectivului de a realiza starea ecologică bună.

Recomandări pentru acțiunea comunitară

Art.14. – (1) În cazul în care se identifică o problemă cu impact asupra stării ecologice a apelor sale marine, care nu poate fi rezolvată prin metodele adoptate la nivel național, sau care este legată de o altă politică comunitară sau de un acord internațional, autoritatea publică centrală din domeniul apei informează Comisia Europeană și transmite punctul său de vedere în acest sens.

(2) În cazul în care este necesară o acțiune a instituțiilor comunitare, autoritatea publică centrală din domeniul apelor adresează recomandări corespunzătoare Comisiei Europene sau Consiliului Uniunii Europene referitoare la măsurile privind problemele menționate la alin. (1).

CAPITOLUL IV

ACTUALIZARE, RAPOARTE ȘI INFORMAREA PUBLICULUI

Actualizarea

Art.15. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește permanent ca strategia marină să fie actualizată în funcție de situațiile ce apar în zona sa marină.

(2) În sensul alin. (1), autoritatea publică centrală din domeniul apelor revizuieste următoarele elemente din strategia marină care se actualizează la fiecare șase ani, într-o manieră coordonată, potrivit prevederilor art. 5, astfel:

(a) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, astfel cum sunt prevăzute în art. 8 alin. (1) și în art. 9 alin. (1);

(b) obiectivele de mediu stabilite în baza art. 10 alin. (1);

(c) programele de monitorizare elaborate în baza art. 11 alin. (1);

(d) programele de măsuri elaborate în baza art. 12 alin. (2).

(3) Detaliile referitoare la orice actualizări efectuate ca urmare a revizuirii prevăzute la alin. (2) sunt comunicate Comisiei Europene, secretariatelor convențiilor privind mările regionale și oricăror alte state membre interesate, într-un termen de trei luni de la data publicării acestora, în conformitate cu art. 17 alin. (2).

Rapoarte intermediare

Art.16. – În termen de trei ani de la data publicării fiecărui program de măsuri sau de la data actualizării acestuia în conformitate cu art. 17 alin. (2), autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene un raport intermediar succint, în care se prezintă progresele realizate în punerea în aplicare a programului respectiv.

Consultarea și informarea publicului

Art.17. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, conform legislației în vigoare, urmărește ca toți factorii interesați să aibă timpul necesar să participe la implementarea prezentei strategii, implicând structurile sau organele existente, responsabile cu gestionarea problemelor ce țin de obiectivul acesteia, inclusiv Convenția pentru protecția Mării Negre împotriva poluării, Organele consultative științifice și Consiliile consultative regionale.

(2) În conformitate cu legislația națională în vigoare autoritatea publică centrală din domeniul apelor publică și pune la dispoziția publicului pentru observații, rezumatele următoarelor elemente ale strategiei marine sau ale actualizărilor respective, astfel:

(a) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, prevăzute la art. 8 alin. (1) și la art. 9 alin. (1);

(b) obiectivele de mediu stabilite în baza art. 10 alin. (1);

(c) programele de monitorizare elaborate în baza art. 11 alin. (1);

(d) programele de măsuri elaborate în baza art. 13 alin. (2).

(3) În ceea ce privește accesul la informații în materie de mediu, se aplică prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Autoritatea publică centrală din domeniul apelor asigură Comisiei Europene, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce îi revin din prezenta Ordonanță de urgență a Guvernului, în special evaluarea stării mediului marin din România, în temeiul Ordonanței Guvernului nr.4/2010

privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, dreptul de acces și de utilizare a datelor și informațiilor rezultate în urma evaluării inițiale efectuate în temeiul art. 8 și în urma programului de monitorizare elaborat în temeiul art. 11. În termen de cel mult șase luni de la data la care datele și informațiile rezultate în urma evaluării inițiale efectuate în temeiul art. 8 și în urma programului de monitorizare elaborat în temeiul art. 11 devin disponibile, autoritatea publică centrală din domeniul apelor asigură Agenției Europene de Mediu accesul la aceste informații și date, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce îi revin.

Finanțarea comunitară

Art.18. – (1) Având în vedere caracterul prioritar inerent stabilirii unor strategii marine, punerea în aplicare a prezentei ordonanțe de urgență este sprijinită prin instrumente financiare comunitare existente, în conformitate cu normele și condițiile corespunzătoare.

(2) Programele de măsuri elaborate de statele membre ale U.E. sunt cofinanțate din fonduri europene, în conformitate cu instrumentele financiare existente.

Transpunerea

Art.19. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le emite sau pe care Guvernul le emite în domeniul reglementat de prezenta Ordonanță de urgență a Guvernului.

Art. 20. – Anexele nr. 1- 6 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva Parlamentului European 2008/56/CE de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 164,

25 iunie 2008.

PRIM-MINISTRU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor

Laszló Borbély

Ministrul transporturilor și infrastructurii

Radu Mircea Berceanu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale

Mihail Dumitru

Ministrul administrației și internelor

Vasile Blaga

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene

Bogdan Mănoiu

Ministrul finanțelor publice

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 30.06.2010

Nr. 71

Descriptori calitativi pentru determinarea stării ecologice bune

1. Diversitatea biologică este conservată. Calitatea și numărul habitatelor, precum și distribuția și abundența speciilor sunt adaptate condițiilor fiziografice, geografice și climatice existente.
2. Speciile neindigene introduse în urma activităților umane sunt la un nivel la care nu perturbă ecosistemele.
3. Populațiile tuturor peștilor și crustaceelor exploatate în scopuri comerciale sunt în limitele securității biologice, prezentând o distribuție a populației în funcție de vârstă și mărime, care indică starea bună a stocurilor.
4. Toate elementele ce formează rețeaua trofică marină, în măsura în care sunt cunoscute, sunt prezente în abundență și diversitate normală și la un nivel, care să asigure abundența speciilor pe termen lung și să mențină în totalitate capacitatea lor de reproducere.
5. Eutrofizarea rezultată din activități umane, în special efectele sale negative cum ar fi pierderi ale biodiversității, degradarea ecosistemelor, proliferarea algelor toxice și dezoxigenarea apelor profunde, este redusă la minimum.
6. Aspectul integral al fundului mării asigură că structura și funcțiile ecosistemului sunt conservate, iar ecosistemele bentonice, în special, nu sunt afectate.
7. Modificarea permanentă a condițiilor hidrografice nu dăunează ecosistemelor marine.
8. Nivelul de concentrație al contaminanților nu provoacă efecte datorate poluării.
9. Concentrațiile de contaminanți prezente în pești și în alte resurse vii destinate consumului uman nu depășesc limitele fixate de legislația comunitară sau de alte norme aplicabile.
10. Proprietățile și cantitățile de deșeuri marine nu provoacă daune mediului costier și marin.
11. Introducerea de energie, inclusiv surse sonore submarine, se face la un nivel care nu dăunează mediului marin.

Pentru determinarea caracteristicilor stării ecologice bune a regiunii marine, astfel cum se prevede la art. 9 alin. (1) din ordonanța de urgență, autoritatea publică centrală din domeniul apelor analizează fiecare dintre descriptorii calitativi enumerați în prezenta anexă, în scopul de a identifica descriptorii ce trebuie utilizați pentru stabilirea stării ecologice bune a regiunii marine respective. În cazul în care se consideră că nu este oportun să se folosească unul sau mai mulți descriptori, se trimite Comisiei Europene o justificare în cadrul notificării efectuate în conformitate cu art. 9 alin. (2).

Autorități competente

(conform art.7, alin (1))

Tabel nr. 1

Nr. crt.	Autoritatea competentă	Adresa	Statutul juridic	Responsabilități
1.	Ministerul Mediului și Pădurilor	Bulevardul Libertății 12, sect. 5	HG nr. 1635/2009, art. 1 (3), art. 5	Transpunerea și implementarea directivei
2.	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	Bulevardul Carol I nr.17, sect. 2	HG nr. 25/2010 art. 1 (2)	Protejarea resursei vii. Eliminarea pescuitului din ariile marine protejate. Controlul pescuitului. Renunțarea la uneltele de pescuit agresive pentru populații Practici agricole durabile.
3.	Ministerul Administrației și Internelor / Inspectoratul General al Poliției de Frontieră	Str. Răzoare nr. 5, Sector 6	OUG nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Română cu modificările și completările ulterioare	Control, intervenție în caz de accident, protecție resurse vii și combaterea braconajului, monitorizarea navelor în apele teritoriale, asigurarea perimetrului cu nave în caz de poluare
4.	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	Bulevardul Dinicu Golescu nr. 38, sect.1	HG nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii cu modificările și completările ulterioare;	„Elaborează norme și reglementări specifice în transporturi, cu privire la protecția mediului și aprobă planurile de gestionare a deșeurilor generate de nave și a reziduurilor mărfii”.
5.	Ministerul	Calea Victoriei	HG nr. 1634/2009	Elaborează norme și

	Economiei și Comerțului	nr. 152 sector1	privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului	reglementări specifice, în vederea valorificării potențialului energetic al Mării Negre.
Membri				
1.	Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Protecția Mediului (Institutul Național „Grigore Antipa”)	Bulevardul Mamaia 300, Constanța	HG nr. 1442/2009 privind înființarea Institutului Național de Cercetare Dezvoltare pentru Protecția Mediului) (Institutul Național „Grigore Antipa”) –I.N.C.D.M. Constanța,	Activități de cercetare și monitorizare a stării ecologice a ecosistemelor marine. Operatorul tehnic al rețelei naționale de monitoring fizic, chimic, biologic al apelor marine costiere și de supraveghere a eroziunii costiere, fiind abilitat să propună Ministerului Mediului și Pădurilor reglementări în domeniu”.
2.	Administrația Națională Apele Române	Str. Edgar Quinet 6, sect. 1	OU nr.107/2002 cu modificările și completările ulterioare	Autoritatea competentă de implementare a directivei. Armonizarea cerințelor Directivei Cadru Strategia pentru mediul marin cu cerințele Directivei Cadru a Apei referitoare la atingerea obiectivelor de mediu pentru zona costieră. Monitorizarea și controlul calității apelor tranzitorii și marine (ape maritime interioare și marea teritorială), precum și alte activități ce decurg din legislația în vigoare
3.	Administrația Biosferei Delta Dunării	Str. Portului 34A, 820243 - Tulcea	Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Delta Dunării	Protecția zonelor protejate marine aflate în dreptul rezervației
4.	Agenția Națională pentru Protecția	Bulevardul Splaiul Independenței	Agenția Națională de Protecție a Mediului se organizează și	Control emisii, avize mediu. La nivel local îndeplinește sarcinile și

	Mediului	294, sect. 6, București	funcționează în conformitate cu prevederile OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare, ale HG. nr. 1635/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor și cu respectarea legislației privind Statutul funcționarilor publici, precum și a altor acte normative aplicabile.	responsabilitățile autorității publice centrale pentru protecția mediului, conform competențelor stabilite de către aceasta autoritate, în conformitate cu prevederile Legii Protecției Mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare și cu ale celorlalte reglementări în vigoare.
5.	Garda de Mediu	Bulevardul Unirii, nr. 78, bloc J2, sector 3, București	HG nr.112/2009	Control și sancțiuni în caz de poluare și distrugere a ecosistemului marin
6.	Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură	Str. Agricultorilor 37-39, sect. 2, București	HG nr. 1194/2008 cu modificările și completările ulterioare.	Gestionarea resursei vii din zonele protejate marine
7.	Agenția Națională Resurse Minerale	Str. Mendeelev 36-38, sect.1, București	Legea nr. 85/2003 și Legea nr. 238/2004, HG nr. 1419/2009	Conform art. 2 litera f) din HG nr. 1419/2009 urmarește aplicarea măsurilor stabilite pentru protecția mediului, în cursul și după efectuarea operațiunilor petroliere și a activităților miniere
8.	Autoritatea Navală Română	Incintă Port Constanța nr.1, Constanța, jud. Constanța	H.G. nr. 1133/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Navale Române cu modificările ulterioare	-Controlează gestionarea și predarea tuturor deșeurilor generate la bordul navelor și reziduurile mărfurilor transportate; -cercetează

				<p>evenimentele și accidentele de navigație, inclusiv poluările accidentale cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare, produse de către nave, în apele teritoriale; -coordonează acțiunile de intervenție pe mare, în caz de poluare marină.</p>
9.	Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" S.A.;	Str. Gara Maritimă poarta 1, Constanța	H.G. nr. 517/1998 privind înființarea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime Constanța” S.A. cu modificările și completările ulterioare”	Urmărește și coordonează activitățile de transport naval în porturi desfășurate de operatorii economici autorizați, gestionează activitatea de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor mărfii
10.	Direcția de Sănătate Publică a județului Constanța	Str. M. Eminescu nr.2, Constanța	Ordinului MS Nr. 127 din 10 februarie 2009 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București	Monitorizarea apelor de îmbăiere din zonele de competență
11.	Direcția de Sănătate Publică a județului Tulcea	Str. Viitorului nr. 50, Tulcea	Ordinului MS Nr. 127 din 10 februarie 2009 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii	Monitorizarea apelor de îmbăiere din zonele de competență

			organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București	
12.	Autoritățile Administrației Publice Locale riverane Mării Negre, respectiv județele Tulcea și Constanța		Legea nr. 51/2006 serviciilor comunitare de utilități publice, Legea nr. 241/2006 serviciului de alimentare cu apa și canalizare, art.9, art.11.	Asigurarea calității corespunzătoare a apei deversate în mare

Tabel nr. 2

Coordonare regională și subregională			
Comisia Mării Negre	Dolmabahce Sarayi 2 Hareket Kosku 34353 Besiktas Istanbul, Turkey	Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării (Convenția de la București 1992)	Coordonarea activității de monitoring și control al poluării. Evaluarea stării biodiversității în regiunea marină- Marea Neagră
Comisia Româno-Bulgară	-	Acord între Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor din România și Ministerul Mediului și Apelor din Republica Bulgaria privind cooperarea în domeniul gospodăririi apelor, semnat la București, 2004	Coordonarea activității în zona comună în vederea implementării DCSM
Comisia Dunării	Vienna international Centre, D0412, Viena, Austria	Convenția pentru protecția fluviului Dunărea	Coordonarea activității de monitoring și control a calității apei fluviului Dunărea. Asigurarea unei calități corespunzătoare a fluviului va contribui la îmbunătățirea calității apei marine

Lista orientativă de caracteristici, presiuni și impacturi

[menționată la art. 8 alin. (1), art. 9 alineatele (1) și (3), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) din ordonanța de urgență.

Tabelul nr. 1

Caracteristici

<p>Caracteristici fizice și chimice</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Topografia și batimetria fundului marin; — Regimul anual și sezonier de temperatură și acoperire cu gheață, viteza curenților, creșterea apelor de adâncime, expunerea la valuri, caracteristici de amestec, turbiditatea, timp de staționare; — distribuția spațio-temporală a salinității; — distribuția spațio-temporală a nutrienților (azot mineral dizolvat, azot total, fosfor anorganic dizolvat, fosfor total, conținut total de oxigen) și oxigenului; — Standarde pH și presiunea parțială a dioxidului de carbon (pCO_2) sau alte procedee echivalente utilizate pentru măsurarea acidificării mediului marin.
<p>Tipuri de habitate</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Tip/tipuri de habitate dominante ale fundului mării și ale coloanei de apă cu descrierea caracteristicilor fizice și chimice, cum sunt adâncimea, regimul de temperatură al apei, circulația curenților și a altor mase de apă, salinitatea, structura și compoziția substraturilor fundului mării; — Identificarea și cartografierea tipurilor de habitat speciale, în special a celor recunoscute sau identificate prin OUG nr. 57/2007 sau de către convențiile internaționale ca prezentând un interes special din punct de vedere științific sau al biodiversității; — Habitate din zonele care merită o atenție specială datorită caracteristicilor, localizării sau importanței strategice a acestora. Este vorba de zone supuse la presiuni extreme sau specifice sau de zone care necesită un regim de protecție special.
<p>Caracteristici biologice</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Descrierea comunităților biologice asociate habitatelor dominante a fundului mării și a coloanei de apă: această descriere trebuie să conțină informații despre comunitățile de fitoplancton și de zooplancton, incluzând speciile și variabilitatea lor sezonieră și

	<p>geografică;</p> <ul style="list-style-type: none"> — Informații asupra angiospermelor, macroalgelor și faunei nevertebrate bentice, inclusiv compoziția taxonomică, biomasa și variabilitatea anuală/sezonieră; — Informații asupra structurii populației ihtiologice, inclusiv abundența, distribuția și structura vârstă/mărime a populațiilor; — Descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de răspândire naturală și reală și a stării speciilor de mamifere și de reptile marine prezente în regiunea marină; — Descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de răspândire naturală și reală și a statutului speciilor de păsări marine prezente în regiunea marină; — Descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de răspândire naturală și actuală și a statutului altor specii prezente în regiunea marină, care fac obiectul legislației în domeniu sau a altor acorduri internaționale; — Un inventar al speciilor neindigene, exotice privind evoluția temporală, abundența și răspândirea spațială a acestora sau dacă este cazul, a formelor genetice distincte de specii indigene prezente în regiunea marină.
Alte caracteristici	<ul style="list-style-type: none"> — Descrierea situației cu referire la substanțele chimice, inclusiv a substanțelor chimice cu efecte negative, a contaminării sedimentelor, surse punctiforme de poluare majoră, problemele legate de sănătatea umană și contaminării biotei (în special acelei biote destinate consumului uman); — O descriere a tuturor celorlalte particularități sau caracteristici tipice sau distinctive ale regiunii marine.

Tabelul nr. 2

Presiuni și impacturi

Pierderi fizice	<ul style="list-style-type: none"> - Înabușire (de exemplu punerea în funcțiune de structuri realizate de om sau evacuarea reziduurilor de dragare); - Colmatare (de exemplu prin construcții permanente).
Daune fizice	<ul style="list-style-type: none"> — Modificări în înnămolire (de exemplu la deversări, la mărirea scurgerilor sau la dragare/evacuarea reziduurilor de dragare); — Eroziune (cauzată, de exemplu, de impactul produs

	<p>asupra fundului mării de pescuitul comercial, navigație, manevrele de ancorare);</p> <p>— Extracția selectivă (cauzată, de exemplu, de explorarea și exploatarea resurselor biologice și nebiologice de pe fundul mării și din subsol).</p>
Alte perturbări fizice	<p>— Zgomotul subacvatic (de exemplu activități nautice, echipament acustic subacvatic);</p> <p>— Deșeuri marine.</p>
Interferența cu procese hidrologice	<p>— Modificări importante ale regimului termic (cauzate, de exemplu, de deversările de la centralele electrice);</p> <p>— Modificări importante în regimul de salinitate (cauzate, de exemplu, de prezența construcțiilor care obstrucționează circulația apei sau a captărilor de apă).</p>
Contaminarea cu substanțe periculoase	<p>— Introducerea de compuși sintetici (de exemplu substanțe prioritare prevăzute în Legea apelor 107/1996 cu modificările și completările ulterioare, care sunt relevante pentru mediul marin, ca de exemplu pesticide, agenți antiseptici, produse farmaceutice, provenind, de exemplu, din pierderi din surse difuze, poluare de către nave, depuneri atmosferice și substanțe active din punct de vedere biologic);</p> <p>— Introducerea de substanțe și compuși nesintetici (de exemplu metale grele, hidrocarburi provenind de exemplu din poluarea de către nave și din explorarea și exploatarea zăcămintelor de petrol, gaz și minerale, depuneri atmosferice, aluviuni);</p> <p>— Introducerea de radionuclizi.</p>
Eliminarea sistematică și/sau intenționată de substanțe	<p>— Introducerea de alte substanțe, care pot fi solide, lichide sau în stare gazoasă, în apele marine în urma eliminării sistematice și/sau intenționate a acestora în mediul marin, în conformitate cu legislația în vigoare și/sau convențiile internaționale la care România este parte.</p>
Îmbogățirea cu nutrienți și materii organice	<p>— Introducerea de îngrășăminte și de alte substanțe bogate în azot și fosfor (de exemplu din surse punctiforme și difuze, inclusiv agricultura, acvacultura, depunerile atmosferice).</p> <p>— Introducerea de substanțe organice (de exemplu apele uzate, maricultura, aluviuni).</p>
Perturbații biologice	<p>— Introducerea de organisme patogene microbiene;</p> <p>— Introducerea de specii neindigene și translocatii;</p> <p>— Extracția selectivă de specii, inclusiv capturile accidentale (de exemplu pescuitul comercial și sportiv).</p>

Lista orientativă de caracteristici ce trebuie luate în considerare la stabilirea obiectivelor de mediu

1. Analiza adecvată a tuturor elementelor care caracterizează apele marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția României în regiunea marină Marea Neagră.
2. Necesitatea de a fixa (a) obiective stabilind condițiile cerute potrivit definiției stării ecologice bune; (b) obiective măsurabile și indicatorii aferenți permițând asigurarea monitorizării și evaluării; și (c) obiective operaționale asociate unor măsuri de punere în aplicare concrete în vederea facilitării realizării acestora.
3. Determinarea stării ecologice care trebuie realizată sau menținută și precizarea acestei stări în termeni de proprietăți măsurabile ale elementelor care caracterizează apele marine ale României în regiunea Mării Negre.
4. Coerența setului de obiective și absența conflictelor dintre ele.
5. Indicarea de resurse necesare la realizarea obiectivelor
6. Formularea obiectivelor, inclusiv eventualelor obiective intermediare, asociate unui termen de realizare.
7. Specificarea indicatorilor prevăzuți pentru a monitoriza progresele și a orienta deciziile de gestiune în vederea atingerii obiectivelor.
8. Dacă este cazul, menționarea punctelor de referință (puncte de referință limită și țintă).
9. În stabilirea obiectivelor se va ține seama de preocupările sociale și economice.
10. Examinarea setului de obiective de mediu, a indicatorilor aferenți și a punctelor de referință limită și țintă determinate în funcție de obiectivele generale stabilite la art. 1 din ordonanța de urgență, cu scopul de a determina dacă realizarea obiectivelor de mediu va avea drept consecință faptul că starea apelor marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția României să fie conformă acestor obiective.
11. Compatibilitatea obiectivelor de mediu cu obiectivele pe care Comunitatea și statele membre s-au angajat să le atingă în virtutea acordurilor internaționale și regionale aplicabile, reținându-le pe cele mai pertinente pentru regiunea sau subregiunea marină în cauză, în vederea atingerii obiectivelor stabilite la art. 1.
12. Odată stabilit setul de obiective de mediu și indicatorii aferenți, toate acestea trebuie examinate în ansamblu în lumina obiectivelor stabilite la art. 1, cu scopul de a determina dacă realizarea obiectivelor de mediu va avea drept consecință faptul că starea mediului marin să fie conformă acestor obiective.

Programe de monitorizare

1. Necesitatea de a furniza informații referitoare la evaluarea stării ecologice și estimarea perioadei restante și a progreselor deja realizate pentru realizarea stării ecologice bune conform Anexei nr.2 și a criteriilor și normelor metodologice care trebuie definite prin aplicarea art. 9 alin. (1).
2. Necesitatea de a asigura producerea de informații care fac posibilă identificarea indicatorilor adecvați pentru obiectivele de mediu prevăzute la art. 10.
3. Necesitatea de a asigura producerea de informații care permit evaluarea impactului măsurilor menționate la art. 13.
4. Necesitatea de a include activități pentru identificarea cauzei degradării și eventualele măsuri corective care trebuie luate pentru a reface starea ecologică bună, în cazul în care au fost observate abateri de la această stare, care a fost identificată.
5. Necesitatea de a furniza informații despre poluanții chimici prezenți în speciile destinate consumului uman în zonele de pescuit comercial.
6. Necesitatea de a include activități pentru a confirma că măsurile corective produc schimbările dorite și nu au niciun efect secundar nedorit.
7. Necesitatea de a strânge a informațiile în funcție de condițiile din regiunea marină deținută conform art. 4.
8. Necesitatea de a asigura comparabilitatea abordărilor și metodelor de evaluare în cadrul regiunii marine Marea Neagră, precum și cu alte regiuni/ subregiuni marine.
9. Necesitatea de a pune la punct specificații tehnice și metode standard pentru monitorizarea la nivel comunitar în măsură de a permite comparabilitatea informațiilor.
10. Necesitatea de a asigura, în măsura posibilului, compatibilitatea cu programele existente elaborate la nivel regional și internațional în scopul favorizării coerenței între aceste programe și de a evita suprapunerile de activități, folosind ghidul de monitoring corespunzător pentru regiunea marină în cauză.
11. Necesitatea de a include, ca parte în evaluarea inițială, prevăzută la art. 8, o evaluare a principalelor schimbări în condițiile ecologice și, dacă este cazul, probleme noi și viitoare.
12. Necesitatea de a trata, ca parte în evaluarea inițială prevăzută la art. 8, elementele relevante menționate în anexa nr.3, inclusiv variabilitatea lor naturală și de a evalua progresul pentru realizarea obiectivelor de mediu stabilite conform art. 10 alin. (1) din ordonanța de urgență, utilizând după caz, indicatorii stabiliți și punctele lor de referință limită și țintă.

Programe de măsuri

1. Controlul intrărilor: măsuri de gestionare care influențează dimensiunea permisă a activității umane.
2. Controlul ieșirilor: măsuri de gestionare care influențează gradul de perturbare permis asupra componentelor ecosistemului.
3. Controlul distribuției spațiale și temporale: măsuri de gestionare care influențează locul și momentul în care este permisă o activitate.
4. Măsuri de coordonare a gestionării: instrumente care asigură că gestionarea este coordonată.
5. Măsuri de ameliorare a urmăririi, dacă este fezabil, a poluării marine.
6. Măsuri de stimulare economică: măsuri de gestionare care, datorită interesului economic pe care-l prezintă, stimulează utilizatorii ecosistemelor marine să acționeze în așa fel încât să contribuie la realizarea stării ecologice bune.
7. Instrumente de diminuare și remediere: instrumente de gestionare care orientează activitățile umane spre o refacere a componentelor deteriorați ai ecosistemelor marine.
8. Comunicarea, participarea părților interesate și conștientizarea publicului.